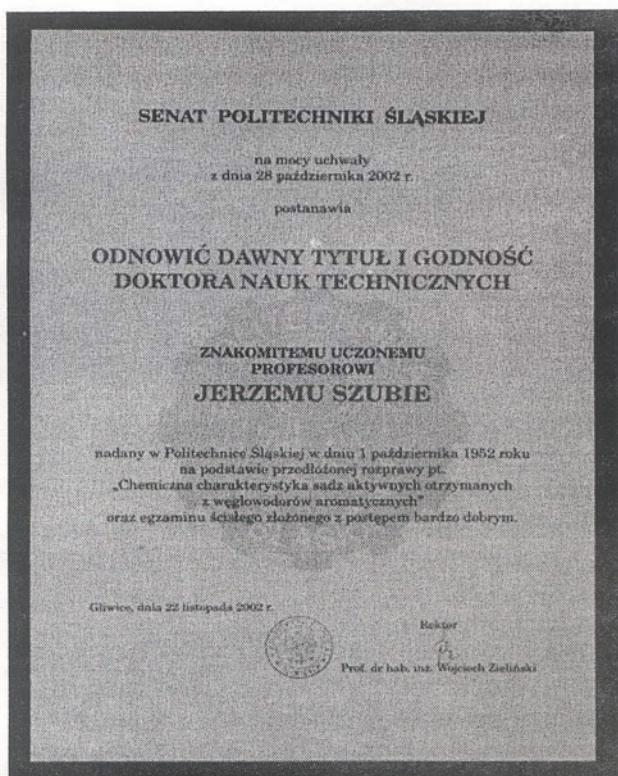

Akademicki, JM Rektor prof. Wojciech Zieliński dokonał uroczystego wręczenia Profesorowi J. SZUBIE dyplomu **"O odnowieniu dawnego tytułu i godności doktora nauk technicznych"**. Wzruszony Jubilat w wystąpieniu zatytułowanym "O mojej pracy doktorskiej sprzed 50 lat" przedstawił wspomnienia o swojej pracy doktorskiej i swoje dzisiejsze spojrzenie na tę pracę. Gratulacje, wiele ciepłych słów i wspomnień oraz życzenia wszelkiej pomyślności składali obecni na sali zaproszeni goście:

prof. Henryk Zieliński z Instytutu Chemicznej Przeróbki Węgla, Prezes NIK mgr inż. Mirosław Sekuła - dyplomant Profesora, prof. Jerzy Walendziewski z Instytutu Chemii i Technologii Nafty i Węgla Politechniki Wrocławskiej; Prezes "Intelco" dr inż. Piotr Dybała, Dyrektor Gliwickich Zakładów Chemicznych "Carbochem" dr inż. Jerzy Kropiwnicki - dyplomant Profesora, oraz Senator RP dr inż. Jerzy Markowski.

Uroczystość zakończyła się wysłuchaniem *Gaude Mater Polonia* w wykonaniu Akademickiego Chóru Politechniki Śląskiej.

Pozostali goście mogli osobiście złożyć gratulacje Szanownemu Jubilatowi w Sali Posiedzeń Senatu, gdzie odbył się okolicznościowy koktajl. Obchody jubileuszu zakończyły się spotkaniem w Klubie Pracowników Śląskiej.

E. Bobrowska-Grzesik

zdjęcia: W. Kalinowski

4. grudnia br., na wniosek Dykana i Rady Wydziału Chemicznego, odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej przedstawionej Radzie przez ugra iura Mirosława Sowę, doktora z Katedry Fizykochemii i Technologii Polimerów.

TEMAT PRACY DOKTORSKIEJ:

**SYNTEZA, BUDOWA I REAKTYWNOŚĆ
CYKLICZNYCH ACETALI ALDEHYDU
2-HYDROKSYBENZOESOWEGO**

PROMOTOR

prof. dr hab. inż. Jolanta Maślińska-Solich
Politechnika Śląska

RECENZENCI:

prof. dr hab. inż. Danuta Sęk
Centrum Chemii Polimerów PAN, Zabrze

dr hab. inż. Krzysztof Walczak
Politechnika Śląska, Gliwice

Z pracą doktorską oraz opiniami recenzentów można zapoznać się w czytelni
Biblioteki Głównej Politechniki Śląskiej w Gliwicach, ul. Kaszubska 23

W dniu 5. grudnia br., na wniosek Dykana i Rady Wydziału Chemicznego, odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej przedstawionej Radzie przez ugra iura Joannę Schlesiinger, absolwentkę specjalności Technologia Chemiczna Nieorganiczna i Elektrochemia, a obecnie studentkę Studium Doktoranckiego w Instytucie Chemii, Technologii Nieorganicznej i Elektrochemii.

Temat rozprawy doktorskiej:

**„BADANIA NAD RÓWNOWAGĄ CIECZ-PARA W UKŁADZIE:
AMONIAK – DWUTLENEK WĘGLA – WODA – MOCZNIK
W OBSZARZE NISKICH CIŚNIEŃ”**

Promotor: Dr hab. inż. Jerzy PIOTROWSKI
Profesor Politechniki Śląskiej

Recenzenci: Prof. dr hab. Mieczysław TRYPUĆ
Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu
Prof. dr hab. inż. Józef SZARAWARA
Politechnika Śląska

Z pracą doktorską oraz opiniami recenzentów można się zapoznać w czytelni
Biblioteki Głównej Politechniki Śląskiej w Gliwicach przy ul. Kaszubskiej 23

13. grudnia 2002 roku odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej przedstawionej Radzie Wydziału Chemicznego przez mgr inż. Dorotę Kopytę, absolwentkę specjalności Techn. Chem. Nieorg. i Elektrochemia, studentkę Studium Doktoranckiego w Inst. Chem., Techn. Nieorg. i Elektrochemii.

Temat pracy doktorskiej:

**„Tworzywa katodowe
o obniżonym potencjale wydzielania wodoru”**

Promotor:

Prof. dr hab. inż. Witold GNOT
Politechnika Śląska

Recenzenci:

Prof. dr hab. inż. Józef KUBICKI
Politechnika Wrocławska

Prof. dr hab. inż. Mieczysław ŁAPKOWSKI
Politechnika Śląska

Z pracą doktorską i opiniami recenzentów można zapoznać się w czytelni Biblioteki Głównej Politechniki Śląskiej w Gliwicach, ul. Kaszubska 23

Świąta Bożego Narodzenia
to czas niespełnionych pragnień, iskrzy
smutek przechodzi w radość.
Przynosi spokój i wycofanie
wśród bliskich w magicznej atmosferze.

Charakter tego specyficznego okresu
sprawia, że pragniemy znaleźć się
spokoje, radość i ciepło Świąt.

Dlatego kierując magią czasu
wśród życzliwych kolegów i siłownych
demonów, składamy życzenia

Wesołych Świąt

a Nowy 2003 Rok mieć spełni
wszystkie pragnienia, samych
i realizację.

Samorząd Studencki

W roku 2000. uouto Stowarzyszenia Przyjaciół Wydziału Chemicznego zostało zasilone, za zgodą JM Rektora Politechniki Śląskiej, znaczną darowizną pieniężną, której ofiarodawcą był inż. Jan Binkiewicz, chemik, absolwent Politechniki Lwowskiej, zamieszkały w Kanadzie. Mija właśnie pierwsza rocznica jego śmierci.

Zgodnie z wolą Ofiarodawcy, darowizna została wykorzystana do ustanowienia Funduszu im. Jana Binkiewicza, zarządzanego przez specjalnie powołaną Kapitułę. Celem Funduszu jest promowanie uzdolnionych pracowników naukowych i studentów oraz wyróżnianie osób szczególnie zasłużonych dla Wydziału Chemicznego.

Kapituła ustanowiła następujące rodzaje wyróżnień: medal im. Jana Binkiewicza, stypendium dla studentów zagranicznych pochodzenia polskiego, dla adiunktów, asystentów i doktorantów oraz wyróżniających się studentów naszego Wydziału.

„Życie Politechniki Śląskiej”, nr 3.(122), oprawdzen 2002 r.

WSPOMNIENIE O PROFESORZE JANIE BINKIEWICZU

16 grudnia 2001 roku zmarł w Toronto, w Kanadzie, Jan Binkiewicz. Urodził się 13 lutego 1910 r. w Żarnowcu nad Pilicą. Po ukończeniu gimnazjum podjął studia na Wydziale Chemicznym Politechniki Lwowskiej. Miał przerwę w studiach z powodu służby wojskowej w szkole podchorążych artylerii, po ukończeniu której uzyskał stopień podporucznika rezerwy. Po ukończeniu politechniki podjął pracę w cukrownictwie. W sierpniu 1939 roku został zmobilizowany do 2. Pułku Artylerii Lekkiej w Kielcach. Brał udział w walkach tego pułku w kampanii wrześniowej, m.in. w obronie twierdzy Modlin. Gdy po jej kapitulacji goniec powiadomił go o konieczności poddania się Niemcom, zażądał od swego dowódcy rozkazu na piśmie i dopiero wówczas poddał się wraz z dowodzonymi żołnierzami. W oflagu na terenie Niemiec pogłębiał swoją wiedzę i uczył się języków obcych.

Po zakończeniu wojny wyjechał do Anglii, a gdy nie znalazł właściwej posady, Wyemigrował do Kanady. Tam początkowo był robotnikiem. Później podjął pracę na Uniwersytecie w Toronto, dochodząc do stanowiska profesora, a z czasem dziekana Wydziału Chemii. Pracował tam do przejścia na emeryturę. Gdy poprawiły mu się warunki materialne, wspierał finansowo rodzinę i przyjaciół w Polsce. Jego dom w Toronto był zawsze otwarty, szczególnie dla Polaków przyjeżdżających z kraju. Pomagał im w urządzeniu życia w Kanadzie. Utrzymywał też kontakty naukowe z uczelniami w Polsce. Polskę mógł odwiedzić dopiero w 1964 r., m.in. z powodu wykonywania w Kanadzie prac objętych tajemnicą państwową i warunków politycznych w Polsce. Gdy oprowadzaliśmy go z żoną po Warszawie, powiedział: „Jacy wy jesteście szczęśliwi, że macie w Polsce tak mało samochodów”. Mówił wtedy też o trudnych problemach ochrony wód rzek i jezior w Kanadzie i o tym, że problem ten będzie lawinowo narastał w Polsce. Kiedy podarowałem mu książkę Ludwika Głowackiego „Obrona Warszawy i Modlina na tle kampanii wrześniowej”, a była to pierwsza książka o obronie Modlina w 1939 r., był bardzo poruszony. W 2000 roku, kiedy był już bardzo chory, Jan Binkiewicz przekazał Wydziałowi Chemicznemu Politechniki Śląskiej 118 tys. dolarów kanadyjskich (ok. 350 tys. zł) z przeznaczeniem na wsparcie tam studiujących i pracujących oraz ściąganie na studia młodych z byłych terenów wschodnich Rzeczypospolitej. W rektoracie Politechniki Śląskiej wmurowano złotą cegielkę z nazwiskiem ofiarodawcy, a jemu samemu przesłano medal za szczególne zasługi dla Uczelni. W ramach Stowarzyszenia Przyjaciół Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej powołano Kapitułę Funduszu im. Jana Binkiewicza, która przyznaje stypendia, i która ustanowiła medal im. Jana Binkiewicza, przyznawany za szczególne zasługi dla Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej. Dotychczas Kapituła przyznała cztery stypendia.

Jan Binkiewicz do końca życia pozostał samotny. Do rodziny i przyjaciół w Polsce pisywał dość rzadko, ale jego listy były swoistymi rozprawami poświęconymi jakiemuś wybranemu tematowi. Jeden z ostatnich opowiadał o roli i warunkach życia emigrantów, m.in. w Kanadzie. Do końca życia też - choć na obczyźnie spędził ponad 60 lat - czuł się emigrantem. Zgodnie z jego ostatnią wolą ciało zostało skremowane, a prochy przesłane do Polski i wsypane do Wisły naprzeciwko Twierdzy Modlin. Ten swoisty pogrzeb odbył się z udziałem księdza i rodziny.

W pamięci rodziny i przyjaciół pozostanie człowiekiem bardzo skromnym, dobrym, życzliwym ludziom i gorącym patriotą.

Wg wspomnienia przyjaciela Profesora, Włodzimierza Grafa w Gazecie Wyborczej Stołecznej z 23 grudnia 2002 r.

Poniedziałek 16 grudnia 2002

Jan Binkiewicz

W dniu 16 grudnia 2001 r. zmarł w Toronto w Kanadzie Jan Binkiewicz. Urodził się 13 lutego 1910 r. w Żarnowcu nad Pilicą w woj. śląskim w wielodzietnej rodzinie Szymona i Stanisławy z Kieronskich. Szkołę powszechną ukończył w Żarnowcu, a gimnazjum w Olkuszu. Później podjął studia na Wydziale Chemicznym Politechniki im. Jana Kazimierza we Lwowie. Miał przerwę w studiach z powodu służby wojсковей w szkole podchorążych artylerii. Po ukończeniu podchorążówki i odbyciu ćwiczeń uzyskał stopień podporucznika rezerwy i otrzymał przydział mobilizacyjny do 2. Pułku Artylerii Lekkiej w Kielcach, w którym odbywał kolejne ćwiczenia wojskowe. Po ukończeniu politechniki podjął pracę w cukrownictwie.

W sierpniu 1939 r. został zmobilizowany do 2. Pułku Artylerii Lekkiej w Kielcach. Brał udział w walkach tego pułku w wojnie 1939 r., m.in. w obronie Twierdzy Modlin. Gdy po jej kapitulacji goniec powiadomił go o konieczności poddania się Niemcom, zażądał od swego dowódcy rozkazu na piśmie i dopiero wówczas poddał się wraz z dowodzonymi żołnierzami. Przez cały czas działań wojennych prowadził dziennik, który mu został odebrany wraz z torbą oficerską przez żołnierzy niemieckich zabierających go do niewoli. W oflagu na terenie Niemiec pogłębiał swoją wiedzę i uczył się języków obcych.

Po zakończeniu wojny wyjechał do Anglii. Nie znalazłszy tam właściwej posady, proponowano mu pracę górniką, wyemigrował do Kanady. Tam początkowo był robotnikiem. Później podjął pracę na uniwersytecie w Toronto, dochodząc do stanowiska profesora, a z czasem dziekana wydziału chemii. Pracował tam do przejścia na emeryturę. Gdy poprawiły mu się warunki materialne, wspierał finansowo rodzinę i przyjaciół w Polsce. Jego dom w Toronto był zawsze otwarty, szczególnie dla Polaków przyjeżdżających z kraju. Pomagał im w urzędzeniu życia w Kanadzie. Utrzymywał kontakty naukowe z uczelniami w Polsce.

Polskę mógł odwiedzić dopiero w 1964 r., m.in. z powodu wykonywania w Kanadzie prac objętych tajemnicą państwową i warunków politycznych w Polsce. Gdy oprowadzaliśmy go z żoną po Warszawie, powiedział: „Jacy wy jesteście szczęśliwi, że macie w Polsce tak mało samochodów”. Mówił wtedy m.in. o trudnych problemach ochrony wód rzek i jezior w Kanadzie i o tym, że problem ten będzie lawinowo narastał w Polsce. Kiedy podarowałem mu książkę Ludwika Głowackiego „Obrona Warszawy i Modlina na tle kampanii wrześniowej”, a była to pierwsza książka o obronie Modlina w 1939 r., był bardzo poruszony.

W 2000 r., będąc już bardzo chory, Jan Binkiewicz przekazał Wydziałowi Chemicznemu Politechniki Śląskiej w Gliwicach 118 tys. dolarów kanadyjskich (ok. 350 tys. zł) z przeznaczeniem na wsparcie tam studiujących i pracujących oraz ściąganie na studia młodych z byłych terenów wschodnich Rzeczypospolitej. W rektoracie Politechniki Śląskiej wmurowano złotą cegielkę z nazwiskiem ofiarodawcy, a jemu samemu przesłano medal za szczególne zasługi dla Politechniki Śląskiej. W ramach Stowarzyszenia Przyjaciół Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej powołano Kapitułę Funduszu im. Jana Binkiewicza, która przyznaje stypendia oraz ustanowiła Medal im. Jana Binkiewicza, przyznawany za szczególne zasługi dla Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej. Dotychczas kapituła przyznała cztery stypendia.

Jan Binkiewicz do końca życia pozostał samotny. Do rodziny i przyjaciół w Polsce pisywał dość rzadko, ale jego listy były swoistymi rozprawami – drobnym pismem na kilkunastu stronach formatu A 4 – poświęconymi jakiemuś wybranemu tematowi. Jeden z ostatnich opowiadał o roli i warunkach życia emigrantów m.in. w Kanadzie. Jan Binkiewicz do końca życia – choć na obczyźnie spędził ponad 60 lat – czuł się emigrantem. Zgodnie z jego ostatnią wolą ciało zostało skremowane, a prochy przesłane do Polski i wsypane do Wisły naprzeciwko Twierdzy Modlin, gdzie w 1939 r. walczył z Niemcami. Ten swoisty pogrzeb odbył się z udziałem księdza i rodziny. W pamięci rodziny i przyjaciół pozostanie jako człowiek bardzo skromny, dobry, życzliwy ludziom i gorący patriota.

WŁODZIMIERZ GRAF

21. stycznia 2003. roku odbyła się doroczna Wydziałowa Sesja Naukowa poświęcona prezentacji wyników prac naukowo-badawczych wykonanych przez pracowników Wydziału w roku 2002. w ramach badań statutowych. Wygłoszono 7 referatów przedstawiających ogólny przegląd badań wykonanych w każdej z 7 jednostek organizacyjnych Wydziału i szczegółowiej omówiono wyniki jednej, wybranej pracy z każdej jednostki.

HARMONOGRAM

sesji naukowej dotyczącej realizacji badań statutowych
na Wydziale Chemicznym Politechniki Śląskiej w roku 2002

Miejsce: Wydział Chemiczny, ul. M. Strzody 9

Przewodniczący sesji: prof. dr hab. inż. Jerzy Suwiński, prof. dr hab. inż. Witold Gnot

Dnia: **21.01.2003** (wtorek)

Sala: **1 (fot. 1)**

Otwarcie sesji: godz. **9⁰⁰**

9 ⁰⁰ OTWARCIE SESJI		
godz.*	Tytuł referatu i wykonawcy pracy	Referujący
9 ¹⁵	Badania nowych rozwiązań aparaturowych usprawniających procesy przemysłowe i ochrony środowiska dr hab.inż. J.Hehlmann prof. Pol. Śl., dr hab.inż. A.Bryczkowski prof. Pol. Śl, dr inż. B.Sąsiadek, dr inż. K.Kiraga, dr inż. W.Mokrosz, dr inż. B.Domalik, mgr inż. A.Falecki, mgr inż. R.Kubica, mgr inż. E.Kujawska, mgr inż. E.Pietrasik, mgr inż. D.Bania, mgr inż. M.Jodkowski, mgr inż. J.Węgrzyn-Jodkowska	dr hab.inż. Jan Hehlmann prof. Pol. Śl
9 ⁴⁵	Surowce naturalne w produkcji paliw i środków smarowych prof.dr hab.inż. W.Szeja, prof.dr hab.inż. A.Mianowski, dr inż. S.Fiszer, dr inż. W.Specjał, dr inż. T.Radko, dr inż. M.Minkina, dr inż. A.Tokarska, dr inż. A.Koszorek, dr inż. T.Bieg, dr inż. I.Wandzik, dr inż. G.Pastuch-Gawolek, mgr inż. J.Bugla, inż. J.Kłomfas, inż. G.Mokrzycka	prof. dr hab. inż. Wiesław Szeja <i>fot. 2 i 3.</i>
10 ¹⁵	Analiza procesu sedymentacji zawiesin i obliczanie osadników na podstawie własnych doświadczeń dr hab.inż. J.Thullie prof. Pol. Śl., dr inż. J.Wójcik, dr inż. J.Zioło, dr inż. H.Merta, dr inż. J.Kocurek, dr inż. A.Kocur, mgr inż. K.Chmiel, mgr inż. W.Spyrka, mgr inż. J.Bigda	dr inż. Henryk Merta
10 ⁴⁵	Właściwości katalityczne polipiroli domieszkowanych heteropolianionami prof.dr hab.inż. M.Łapkowski, dr hab.inż. W.Turek, dr inż. R.Turczyn, dr inż. J.Żak, mgr inż. A.Żabska-Czardybon, mgr inż. W.Domagała, mgr inż. A.Stolarczyk	dr hab. inż. Wincenty Turek <i>fot. 4.</i>

11¹⁵ – 11³⁰ PRZERWA

11 ³⁰	Analityka w badaniach środowiskowych klinicznych i przemysłowych oraz badania nad możliwością wytwarzania soli nieorganicznych poprzez związek z kwasem etylenodiaminotetraoctowym prof.dr hab. I.Baranowska, dr hab. R.Baranowski prof. Pol. Śl, dr inż. M.Fligier, dr inż. A.Kossuth, dr inż. M.Dzięgielewska, dr inż. E.Bobrowska-Grzesik, dr inż. D.Matysek-Majewska, dr inż. B.Kot, mgr inż. M.Zydroń	dr inż. Ewa Bobrowska-Grzesik
12 ⁰⁰	Kompleksy metali w chemii i technologii chemicznej dr hab.inż. S.Krompiec, mgr inż. M.Pigulla, mgr inż. N.Kuźnik	dr hab. inż. Stanisław Krompiec
12 ³⁰	Badania nad syntezą, reaktywnością i właściwościami fizykochemicznymi związków heterocyklicznych prof.dr hab.inż. J.Suwiński, prof.dr hab.inż. W.Zieliński, dr hab.inż. R.Mazurkiewicz prof.Pol.Śl., dr.inż. W.Szczepankiewicz, dr inż.A.Kudelko, dr inż. M.Grymel, mgr inż. A.Pawlas	dr hab. inż. Roman Mazurkiewicz prof. Pol. Śl.

fot.1.

fot.2.

fot.3.

fot.4.

Senat Politechniki Śląskiej na III zwyczajnym posiedzeniu 25 listopada 2002 roku zatwierdził nowy kierunek studiów na Wydziale Chemicznym. Powołanie nowego kierunku jest wynikiem statystyki dojrzeń Władz Wydziału do ponownego oferty studiów i troski o nabór na I rok studiów na naszym Wydziale.

Fragмент protokołu z posiedzenia Senatu zamieścił biuletyn „Z życia Politechniki Śląskiej”.

■ **Nowe kierunki studiów**

- Na wniosek Wydziału Chemii, przy poparciu Senackiej Komisji ds. Dydaktyki, Senat jednomyślnie podjął uchwałę o uruchomieniu na Wydziale Chemii kierunku studiów dziennych "Chemia".

24. stycznia 2003r.

Tradycyjnie, tak jak już od wielu lat, studenci, absolwenci i pracownicy Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej bawili się wspólnie 24. stycznia na Balu Chemicznym '2003.

Bal rozpoczął się uroczystie o godzinie 20.⁰⁰ w udekorowanej sali stołowej studenckiej przy ulicy Łużyckiej. Organizatorem Balu był Samorząd Studencki oraz studenci naszego Wydziału. Bal rozpoczęła Pani Prorektor dr inż. Jadwiga Krop, witając uczestników życzyła dobrej zabawy i podkreśliła fakt, że Bal pierwszy raz zorganizowali sami studenci.

Wśród 250. uczestników Balu bawili się: Prorektor ds. Dydaktyki prof. dr hab. inż. Ryszard Wilk, Dziekan prof. dr hab. inż. Jerzy Suwiński oraz Prorektor dr inż. Jadwiga Krop i prof. dr hab. inż. Andrzej Jazębski. JM Rektor prof. dr hab. inż. Wojciech Zieliński tym razem nie mógł być obecny ze względu na obowiązki służbowe. Natomiast pierwszy raz tak licznie uczestniczyli w Balu studenci pierwszych lat studiów.

Niewątpliwą atrakcją Balu była profesjonalna para tańcząca z Gliwickiego Klubu Tańca Towarzyskiego, która dała pokaz tańców klasycznych i nowoczesnych, również latynoamerykańskich.

Zabawa trwała do wczesnych godzin rannych.

Zaproszenie

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 22 lutego 2003 roku zmarł w wieku 80 lat

śp.
doc.dr inż. Bolesław JAROCKI

Wybitny specjalista w dziedzinie technologii ropy naftowej, autor licznych prac naukowo-badawczych, współautor patentów i wdrożeń w zakładach przemysłu rafineryjnego, promotor prac doktorskich, wychowawca wielu pokoleń inżynierów-chemików, związany przez całe życie zawodowe z Politechniką Śląską. Niezwykle życzliwy i wyrozumiały przełożony jako pełniący funkcję kierownika Zespołu Ropy Naftowej w Instytucie Technologii Chemicznej Węgla i Ropy Naftowej w latach 1971 – 81. Aktywny uczestnik II wojny światowej, wyróżniony medalami wojskowymi. Za działalność naukową i dydaktyczną nagradzany wielokrotnie nagrodami Rektora Politechniki Śląskiej. Za całokształt działalności odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi.

W pamięci wszystkich, którzy się z Nim zetknęli, pozostanie jako człowiek niezwykle skromny i wielkiej dobroci, o dużym autorytecie moralnym.

Pogrzeb odbędzie się w dniu 26 lutego 2003r. na Cmentarzu Centralnym w Gliwicach o godz. 14⁰⁰ Msza Święta żałobna zostanie odprawiona w Kościele Katedralnym św. Ap. Piotra i Pawła w dniu 26 lutego 2003 r o godz. 7³⁰

Kierownictwo i pracownicy
Katedry Technologii Chemicznej
Węgla i Ropy Naftowej

Dziekan i Rada
Wydziału Chemicznego

Rektor i Senat
Politechniki Śląskiej

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 22 lutego 2003 r. odszedł od nas

ś. † p.

doc. dr inż. Bolesław Jarocki

człowiek o rozległych zainteresowaniach – oddany bez reszty sprawom Ojczyzny

Od początku związany z Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym „Solidarność” – członek Zespołu Doradców NSZZ „Solidarność” Politechniki Śląskiej.

Za działalność związkową odznaczony Medalem 15-lecia Oporu Społecznego na Śląsku, oraz Złotym Medalem Regionu Śląsko-Dąbrowskiego NSZZ „Solidarność” w Katowicach.

Przez wiele lat zaangażowany w działalność charytatywną, oraz pomoc represjonowanym w stanie wojennym.

Pozostanie w naszej pamięci jako Człowiek niezwykle skromny, wielkiej dobroci o dużym autorytecie moralnym.

Pogrzeb odbędzie się w dniu 26 lutego 2003r. na Cmentarzu Centralnym w Gliwicach o godz. 14⁰⁰ Msza św. żałobna zostanie odprawiona w Kościele Katedralnym pw Św. Ap. Piotra i Pawła w dniu 26 lutego 2003r. o godz. 7³⁰.

Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” Politechniki Śląskiej

Z ŻYCIA

Politechniki Śląskiej

2003

luty

nr 5 (124)

Rok akademicki
2002/2003

■ Dnia 22 lutego br. zmarł w wieku 80 lat **doc. dr inż. Bolesław Jarocki**, wybitny specjalista w dziedzinie technologii ropy naftowej, autor licznych prac naukowo-badawczych, współautor patentów i wdrożeń w zakładach przemysłu rafineryjnego, promotor prac doktorskich, wychowawca wielu pokoleń inżynierów chemików, związany przez całe życie zawodowe z Politechniką Śląską, niezwykle życzliwy i wyrozumiały przełożony jako pełniący w latach 1971-1981 funkcję kierownika Zespołu Ropy Naftowej w Instytucie Technologii Chemicznej Węgla i Ropy Naftowej.

Aktywny uczestnik II wojny światowej, wyróżniony medalami wojskowymi, członek Zespołu Doradców NSZZ "Solidarność", odznaczony Medalem 15-lecia Oporu Społecznego na Śląsku oraz Złotym Medalem Regionu Śląsko-Dąbrowskiego NSZZ "Solidarność". Za działalność naukową i dydaktyczną wielokrotnie wyróżniany nagrodami Rektora. Za całokształt działalności odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi.

W pamięci wszystkich, którzy się z Nim zetknęli, pozostanie jako człowiek niezwykle skrom-

ny i wielkiej dobroci, o dużym autorytecie moralnym.

Uroczystości pogrzebowe odbyły się 26 lutego br. na Cmentarzu Centralnym w Gliwicach.

Przewodniczący Komitetu Badań Naukowych powołał, kolejny już raz, prof. dr hab. Witolda Gnota na członka Sekcji Technologii Chemicznej T09B w Komitecie Badań Naukowych w czasie trwania XXV konkursu projektów badawczych.

Prof. W. Gnot powoływany jest na członka tej Komisji w kolejnych edycjach konkursu od roku 2000, tj. od XX konkursu projektów badawczych.

Minister Nauki
Przewodniczący
Komitetu Badań Naukowych
Michał Kleiber

Warszawa, 2003-02- 28

Szanowny Pan
prof. dr hab. Witold GNOT

Na podstawie art. 9 ust. 2 pkt 9 oraz art. 11 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r.
o Komitecie Badań Naukowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 33, poz. 389), na wniosek Zespołu

**CHEMII, TECHNOLOGII CHEMICZNEJ ORAZ INŻYNIERII PROCESOWEJ
I OCHRONY ŚRODOWISKA (T-9)**

powołuję Pana do składu Sekcji

TECHNOLOGII CHEMICZNEJ (T09B)

i proszę o uczestniczenie w jej pracach w czasie trwania XXV konkursu projektów
badawczych.

Z wyrazami szacunku

PRZEWODNICZĄCY
KOMITETU BADAŃ NAUKOWYCH
[Signature]
dr hab. Witold Gnot

Na stronie Głazety Wyborczej poświęconej Politechnice Śląskiej i podającej informacje o nowych kierunkach studiów oraz zasadach wboru na rok ak. 2003/2004, wśród sylwetek pracowników przedstawiam również dr. hab. inż. Jana Hehlmana prof. Pol. Śl. z naszego Wydziału.

W czwartek
20 marca 2003

MALARZ OD MASZYN

Prof. Jan Hehlman wykłada w Katedrze Inżynierii Chemicznej i Procesowej Wydziału Chemicznego.

– Pomaga przy pracy nad projektami. Na wykładach często żartuje. Zawsze dostępny i otwarty. Szanuje swoich studentów

– charakteryzuje profesora Anna Kuś, studentka IV roku Wydziału Chemii.

– Jak zaczynałem studia, wymagania były twarde.

Liczyła się wiedza książkowa. Teraz staramy się nauczyć myślenia, kreatywności. Student jest partnerem, moim także

– mówi profesor.

Jan Hehlman pochodzi z Kędzierzyna-Koźla.

– W 1967 roku, kiedy rozpoczynałem naukę na Wydziale Chemicznym Politechniki Śląskiej, Kędzierzyn był jednym z większych polskich centrów przemysłu chemicznego. Mnie fascynowały maszyny.

Chciałem je budować

– opowiada.

Profesor ma dwie pozanaukowe pasje: malarstwo i muzykę klasyczną. Maluje pejzaże i słucha Jana Sebastiana Bacha.

LUB

Od ponad dwudziestu lat Gliwicki Oddział Polskiego Towarzystwa Chemicznego w Gliwicach, działający w oparciu o pracowników Wydziału Chemicznego Politechniki, gdyż oni stanowią zdecydowaną większość członków i uchodzą do Zarządu Oddziału, organizuje odczyty naukowe, których celem jest zgłębianie nowych, ciekawych problemów nie tylko z zakresu chemii, technologii i inżynierii chemicznej, historii i przyszłości chemii oraz przemysłu chemicznego lecz również pogranicza chemii z biologią i medycyną, a nawet z filozofią, historią sztuki i urbanistyką oraz humanizmem.

„Życia Politechniki Śląskiej” nr. 5 (124) z lutego 2003 roku informowało:

■ Spotkania naukowe PTChem. w semestrze zimowym

Tradycyjnie od wielu lat Polskie Towarzystwo Chemiczne Oddział w Gliwicach organizuje spotkania naukowe z cyklu "Ścieżki ludzkiego myślenia". Do wygłoszenia referatów dotyczących różnych dziedzin nauki zapraszani są znani w Polsce i świecie naukowcy i popularyzatorzy wiedzy. Spotkania cieszą się ogromnym zainteresowaniem i gromadzą zwykle szeroką publiczność. W październiku 2002 r. prof. Christian Vogel z Uniwersytetu w Rostocku wygłosił referat pt. "Modified L-Fucose Derivatives as Potential Tools in Biological Investigations". Z uwagi na zainteresowanie ze strony doktorantów, studentów i pracowników Wydziału Chemicznego posiedzenie odbyło się w nowej sali Rady Wydziału przy ul. M. Strzody.

10 grudnia 2002 r. odbyło się w Klubie Pracowników Politechniki Śląskiej kolejne spotkanie, na którym prof. Roman Mierzecki z Uniwersytetu Warszawskiego wygłosił referat pt. "Eugeniusz Kwiatkowski jako chemik". Spotkanie zorganizowało Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego oraz Oddział Gliwicki PTChem. Referat przybliżył licznie zgromadzonym słuchaczom szeroki wachlarz zainteresowań znanego Polaka, zakres

prac badawczych i inwestycji realizowanych pod jego kierownictwem, a także pobudził do refleksji nad rozwojem, funkcjonowaniem i przyszłością przemysłu w naszym kraju. Gorące dyskusje w kularach przy kawie i ciastkach zakończyły to sympatyczne spotkanie.

Kolejne spotkanie z tego cyklu zaplanowano na 5 marca 2003. Tym razem referat pt. "Rozwój pojęć w katalizie heterogenicznej" wygłosi Członek Rzeczywisty PAN, prof. zw. dr Adam Bielański.

E. Bobrowska-Grzesik

■ Już sto tysięcy dyplomów!

W dniu 24 marca br. na posiedzeniu Senatu JM Rektor prof. Wojciech Zieliński wręczył trojgu absolwentom z Wydziału Chemicznego, z kierunku Technologia Chemiczna, dyplomy ukończenia studiów. Dyplomy są oznaczone niecodziennymi numerami:

- **Aneta Sieber** - nr dyplomu 99 999,
- **Adam Czerniak** - nr dyplomu 100 000,
- **Monika Zaborowska** - nr dyplomu 100 001.

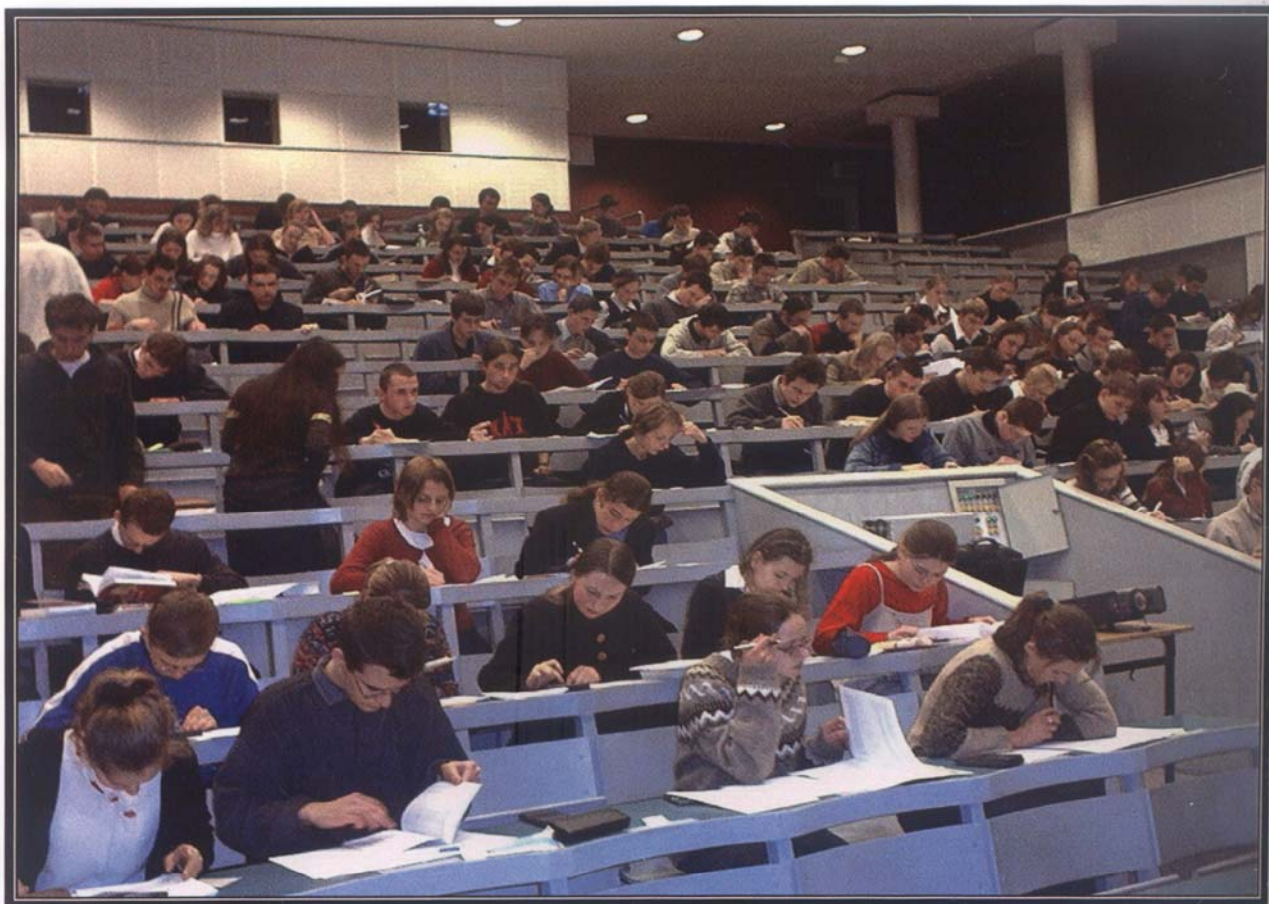
Nieco odmienny charakter uroczystego i symbolicznego wręczenia dyplomów miał na celu zaakcentowanie wykształcenia ponad stu

Stutysięczny absolwent, mgr inż. Adam Czerniak

tysięcy absolwentów Politechniki Śląskiej na wszystkich rodzajach studiów.

Absolwenci, oprócz uścisku dłoni Rektora, otrzymali drobne upominki.

Etap I

Etap II

XI KONKURS CHEMICZNY dla młodzieży szkół średnich na Politechnice Śląskiej

W dniach 08. i 24.IV.2003 roku odbył się XI Konkurs Chemiczny dla młodzieży szkół średnich z regionu śląskiego, organizowany przez Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej w Gliwicach, oraz Oddział Gliwicki Polskiego Towarzystwa Chemicznego. Patronat nad konkursem sprawowali: Dziekan Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej w Gliwicach - Prof. dr hab. inż. Jerzy Suwiński, oraz Przewodniczący Oddziału Gliwickiego Polskiego Towarzystwa Chemicznego - Prof. dr hab. inż. Zbigniew Grzywna.

Podobnie, jak w latach ubiegłych, Konkurs składał się z dwóch części - pisemnej i laboratoryjnej. Część pisemna (odbyła się w dniu 08.IV.2003) miała charakter eliminacji, natomiast zadania laboratoryjne (24.IV.2003), stanowiły finał konkursu. W eliminacjach wzięło udział 385 uczennic i uczniów z 94 szkół średnich. Co ciekawe (i ważne dla organizatorów) uczestnicy pochodzili nie tylko z regionu Śląska ale także z Jasła, Tarnowa, Wadowic i innych miast południowej i zachodniej Polski (reprezentowane były Województwa: Opolskie, Śląskie, Małopolskie i Podkarpackie). Świadczy to o rosnącej z roku na rok popularności Konkursu wśród młodzieży. Do części finałowej zakwalifikowało się 35 najlepszych uczestników i uczestniczek eliminacji. W części pisemnej Konkursu młodzież rozwiązywała zadania testowe i problemowe, natomiast w finale - niezbyt skomplikowane manualnie zadania laboratoryjne. Przed częścią pisemną konkursu odbył się wykład popularnonaukowy dr hab. inż. Wincentego Turka pt.: "Katalizatory w ochronie środowiska". Konkurs był również - dla jego uczestników i ich nauczycieli - okazją do rozmów z pracownikami i studentami Wydziału oraz do zwiedzania wybranych pracowni naukowych i dydaktycznych.

Laureatami trzech pierwszych miejsc w Konkursie zostali:

1. Grzegorz Jarosz z III LO im. A. Mickiewicza w Tarnowie
2. Marek Giebułtowski z I LO im. Króla Kazimierza Wielkiego w Bochni
3. Oskar Sala z Miejskiego Gimnazjum Nr 2 w Oświęcimiu

Wszyscy uczestnicy Konkursu otrzymali upominki od PKN „ORLEN” S.A. – Głównego Sponsora Konkursu (firmowe: kubek, długopis, notes i breloczek). Laureaci i finaliści otrzymali nagrody: pierwszych pięciu otrzymało promesy stypendium ufundowanego przez mgr inż. Zbigniewa Wróbla, prezesa PKN ORLEN S.A. i członka Stowarzyszenia Przyjaciół Wydziału Chemicznego. Zgodnie z regulaminem stypendium, otrzyma je ten spośród posiadaczy promesy, który rozpocznie studia na naszym Wydziale w bieżącym roku. W przypadku gdy więcej niż jeden posiadacz promesy rozpocznie studia na naszym Wydziale, stypendium otrzyma ten, który uzyskał więcej punktów w Konkursie. Stypendium wynosi 500zł miesięcznie i będzie wypłacane przez cały pierwszy rok studiów. Dnia 08.05.2003, w trakcie wizyty na Politechnice Śląskiej, Prezes PKN „ORLEN” uroczyście wręczył dyplom stypendialny Krzysztofowi Jakubcowi, laureatowi Konkursu z ubiegłego roku (aktualnie studiuje na pierwszym roku).

Laureaci i finaliści otrzymali również nagrody rzeczowe ufundowane przez PKN ORLEN S.A. – Głównego Sponsora Konkursu oraz przez pozostałych sponsorów (PTChem, ZNP, NSZZ "Solidarność", „CELT”, dr Z. Miare). Były to: discmany, graficzne kalkulatory programowalne i książki o tematyce chemicznej. Finaliści Konkursu oraz ich opiekunowie byli również podejmowani obiadem przez organizatorów. Ponadto, zgodnie z uchwałą Senatu Uczelni, dziesięciu najlepszych uczestników konkursu uzyskało prawo przyjęcia na studia na naszym Wydziale bez egzaminu. Dodatkowo finaliści zainteresowani zakwaterowaniem w domu studenckim podczas studiów będą mieli pierwszeństwo w otrzymaniu miejsca (po spełnieniu wymaganych kryteriów). Wyróżniono również specjalnymi nagrodami nauczycieli chemii:

- mgr Teresę Jarosz z III LO im. A. Mickiewicza w Tarnowie za wkład pracy w przygotowanie zwycięzcy Konkursu (nagrodę ufundował ZNP);
- mgr Zofię Kłys z Miejskiego Gimnazjum Nr 2 w Oświęcimiu, za wkład pracy w przygotowanie najmłodszego laureata Konkursu (fundatorzy nagrody: PTChem i NSZZ „Solidarność”).

Niniejszy tekst ukaże się w „ORBITALU” (pismo ogólnopolskie, wydawane przez Polskie Towarzystwo Chemiczne) oraz w miesięczniku „Z życia Politechniki Śląskiej”.

W imieniu Komitetu Organizacyjnego Konkursu

Dr hab. inż. Stanisław Krompiec, Prof. Pol. Śl.

Etap I

Rozdanie nagród